

Наново го присрещна Св. Илия вече съ други дрехи и безъ тояжка, като другъ старецъ.

— Добра среща, — му като той.

— Добра среща, старче,

— отвърна бай Нено.

— Кжде отивашъ, човъче?

— У дома.

— Кажи, ако Богъ е рекълъ у дома.

— Рекълъ, не рекълъ, отивамъ у дома.

— Така ли?

Разсърди се пакъ Свети Илия, духна силно съ уста. Затрещъ небето, понесе се вихрушка и ведно съ праха

захвърли бедния градинарь въ блатото.

Вече сега затъна той до поясъ. Наново се помжчи отъ тукъ, отъ тамъ, излѣзе на сухо.

Поизгърси се и тръгна пакъ изъ пжтя.

Присрещна го пакъ Св. Илия за трети пжтъ, но вече съ стари окжсани дрехи и пригърбенъ до земята.

— Кжде отивашъ, добри човъче? — го запита той и дълго, дълго се кашля.

— Ехъ, старче, ако е рекълъ Господъ, у дома, а ако не — въ блатото.

— Да, ако е рекълъ Господъ, — рече Св. Илия и си отминалъ.

И стигна бай Нено здравъ и читавъ у дома си.

Панчо Михайловъ